

Programarea calculatoarelor

Limbajul C

CURS 1

Carmen Odubășteanu

Cuprins

- Introducere
- Prezentare limbaj C
- Elemente de bază ale limbajului C
 - Tipuri de date și constante
 - Variabile și operatori
 - Expresii
 - Directive de preprocesare
 - Funcții I/O
 - Instrucțiuni
- Vectori

Cuprins

- Funcții
 - Pointeri
 - Vectori și pointeri
 - Funcții și pointeri
 - Șiruri de caractere
 - Structuri
 - Alocare dinamică
 - Programare generică
 - Fișiere text și fișiere binare
-
- Programe complexe. Compilări separate. Fișiere proiect.
 - Convenții de programare

Algoritm

- Succesiune de etape ce se poate aplica mecanic pentru rezolvarea unei clase de probleme
- Redactare
 - Scheme logice
 - Pseudocod
 - Mental – cine își permite?
- Cerințe
 - Claritate – fără ambiguități
 - Generalitate – pentru o întreagă clasă de probleme
 - Finitudine – furnizare rezultat în timp finit

Obs: O problemă poate avea mai mulți algoritmi de rezolvare – cel mai bun?

Program

- Descriere precisă și concisă a unui algoritm într-un anumit limbaj de programare

Limbaje de programare

- Limbaje de nivel coborât, dependente de calculator:
 - Limbaj mașină
 - Limbaj de asamblare
 - mnemonice pentru operațiuni
 - simboluri pentru adrese
 - greu, dar interesant!

Limbaje de programare

- Limbaje de nivel înalt, independente de structura calculatorului:
 - Fortran (FORmula TRANslation) – 1955, IBM, probleme tehnico-științifice
 - Cobol – 1959, probleme economice
 - Programare structurată – ‘70
 - Programare orientată pe obiecte – ‘80

Limbajul C - Scurt istoric

- 1972, *Dennis Ritchie (Laboratoarele AT&T Bell)*
 - pentru programe de sistem
- 1973, sistemul de operare UNIX este în totalitate scris în C
- cartea de referință care definește un standard minim: Brian W. Kernighan, Dennis Ritchie - "The C Programming Language" - Prentice Hall 1978
- a fost dezvoltat un standard internațional (1983-1989)- ANSI C (ANSI - American National Standards Institute)
- sunt dezvoltate medii de programare C performante sub UNIX și DOS, care contribuie la utilizarea masivă a limbajului.

Limbajul C - Scurt istoric

- gruparea structurilor de date cu operațiile care prelucrează respectivele date - *obiect* sau *clasa*.
- 1980, Bjarne Stroustrup: "*C with Classes*"
- 1983, C-with-classes a pătruns și în lumea academică și a instituțiilor de cercetare.
- Denumirea finală a acestui limbaj a fost C++.
- Succes: a extins cel mai popular limbaj al momentului, C.
- Programele scrise în C funcționează și în C++, și ele pot fi transformate în C++ cu eforturi minime.
- Cea mai recentă etapă în evoluția acestui limbaj - limbajul *JAVA (SUN)*

Structura unui program C

- Un program C este compus dintr-o ierarhie de funcții, orice program trebuind să conțină cel puțin funcția main, prima care se execută la lansarea programului C.
- Un program C are, în principiu, următoarea *structura*:
 - directive preprocesor
 - definiții de tipuri
 - prototipuri de funcții - tipul unei funcții (tipul valorii returnate) și tipurile parametrilor transmiși funcției
 - definiții de variabile globale
 - definiții de funcții

Primul program C

```
#include<stdio.h>
void main(void)
{
    printf("Hello World!");
}
```

Sau:

```
#include<stdio.h>
void main()
{
    printf("Hello World!");
}
```

Primul program C – fără warning la compilare în Code::Blocks

```
#include<stdio.h>
int main()
{
    printf("Hello World!");
    return 0;
}
```

Observații

- execuția programului începe cu prima linie din main()
- cuvintele cheie sunt scrise cu litere mici
- instrucțiunile se termină cu ';'
- șirurile de caractere sunt incluse între ghilimele
- limbajul C este case sensitive
- \n poziționează cursorul la începutul liniei următoare
- printf() poate fi utilizată pentru afișare pe ecran
- {...} delimitează începutul și sfârșitul unui bloc-program
- #include: directivă de preprocesare (includerea unor funcții de bibliotecă)

Elemente de bază ale limbajului C

- Alfabetul și atomii lexicali
- Identificatorii
- Cuvintele cheie
- Tipurile de date
- Constantele și variabilele
- Comentariile
- Operatorii și expresiile

1. Alfabetul limbajului

- Caracterele se codifică conform *codului ASCII* (American Standard Code for Information Interchange)
 - Codificare pe 8 biți (un octet);
 - sunt 256 (0 - 255) de caractere în codul ASCII.
 - alfabetul cuprinde simboluri grafice și simboluri fără corespondent grafic
 - spațiul are codul mai mic decât simbolurile grafice (32)
 - cifrele (în ordine crescătoare), literele mari și literele mici (în ordine alfabetică) ocupă câte trei zone compacte.

2. Atomi lexicali

- identificatori
- constante (explicite) - numerice, caracter, șir
- operatori
- semne de punctuație.
- Separati de *separatori*:
 - spațiul
 - caracterul de tabulare orizontală
 - terminatorul de linie
 - comentariul
 - orice text aflat între combinațiile de caractere /* și */
 - textul început cu // până la sfârșitul liniei

3. Identificatori

- Identificatorii (nume) - primul caracter o literă sau _ :
 - suma
 - produs
 - x1
 - X1
 - PI
 - functia_gauss
- Cuvintele cheie:
int extern else char register for
float typedef do double static while
struct goto switch union return case
long sizeof default short break if
unsigned continue auto
- Standardul ANSI C a mai adăugat :
enum const signed void volatile

4. Tipuri de date

Fundamentale:

- caracter (char – 1 octet)
- întreg (int – 2 octeti)
- virgulă mobilă (float – 4 octeti)
- virgulă mobilă dublă precizie (double – 8 octeti)
- nedefinit (void)

■ ***Derivate:***

- tipuri structurate (tablouri, structuri)
- tipul pointer

Tipuri aritmetice

- dimensiuni și specificatori (signed/unsigned, short/long)

Tip	Lungime	Domeniu
char	8	-127÷127
int	16	-32.767÷32.767
float	32	$10^{-37} ÷ 10^{37}$ (șase zecimale exacte)
double	64	$10^{-307} ÷ 10^{307}$ (zece zecimale exacte)

Tipuri aritmetice

Tip	Lungime	Domeniu
unsigned char	8	0÷255
signed char	8	-127÷127
unsigned int	16	0÷65.535
signed int	16	-32.767÷32.767
short int	16	-32.767÷32.767
unsigned short int	16	0÷65.535
signed short int	16	-32.767÷32.767
long int	32	-2.147.483.647÷2.147.483.647
signed long int	32	-2.147.483.647÷2.147.483.647
unsigned long int	32	0÷4.294.967.295
long double	80	zece zecimale exacte

Valori

- Valori de tip întreg (implicit int)

123

int numar_octal=045;

int numar_hexa=0x25;

1234L

12345ul

- Valori de tip real (implicit double)

-1,5e-5

2.e-4

12.4

12.3f

- Valori de tip caracter -se reprezintă pe un octet și au ca valoare codul ASCII al caracterului respectiv

'A' -> 65

Șiruri și caractere

- Caractere speciale—se folosește \
Corect: \' - pentru apostrof
 \\ - pentru backslash
Greșit: " sau \'
- Secvențe escape:
 \n \t \a \b
- Valori șir de caractere - succesiune de octeti ce contin codurile ASCII ale caracterelor din șir și la sfârșit octetul nul (termină orice șir de caractere)
 char s[]="abc";
 "A" -> 65 00
 "abc01"

Tipul void

- nu are constante (valori)
- utilizat atunci când funcțiile nu întorc valori

```
void f(int a)
{
    if (a) a =a/2;
}
```

- sau când funcțiile nu au parametri

```
void f(void)
/*echivalent cu void f()*/
int f(void)
/*echivalent cu int f()*/
```

5. Constante, variabile, comentarii

- Constante

```
const double PI=3.1415;  
const int LIM=10000;
```

- Variabile – declarare, inițializare:

```
tip lista_variabile;  
char a,b,c='x';  
int d;  
double d;  
float f=1.2;
```

- Comentarii

```
/* Acesta este  
un comentariu în C */  
// acesta este un alt comentariu C (C++)
```


6. Operatori, operanzi, expresii

- *Operatorii*: simboluri utilizate pentru precizarea operațiilor care trebuie executate asupra operanzilor.
- *Operanzii*: constante, variabile, nume de funcții, expresii.
- *Expresiile*: entități construite cu ajutorul operanzilor și operatorilor, respectând *sintaxa* (*regulile de scriere*) și *semantica* (*sensul, înțelesul*) limbajului.
- Cea mai simplă expresie este cea formată dintr-un singur operand.

Clasificarea operatorilor

- după numărul operanzilor prelucrați:
 - unari
 - binari
 - ternari - cel condițional;
- după ordinea de succedare a operatorilor și operanzilor:
 - prefixati
 - infixati
 - postfixati
- după tipul operanzilor și al prelucrării:
 - aritmetici
 - relaționali
 - logici
 - la nivel de bit.
- Operatorii se împart în *clase de precedență*, fiecare clasă având o *regulă de asociativitate*, care indică ordinea aplicării operatorilor consecutivi de aceeași precedență (prioritate).

Operatori

- Operatori aritmetici

++ --	incrementare, decrementare
-	minus unar
* / %	înmulțire, împărțire, rest împărțire întregi
+ -	adunare, scădere

- Operatori relaționali și logici

!	<i>not</i>
> >= < <=	
== !=	egal, diferit de
&&	și logic
	sau logic

0 –fals în C!

Orice valoare diferită de 0 este considerată ca având valoarea adevărat!

Operatori

- Operatorul de atribuire

nume_variabila=expresie;

a = b = ... = x =expresie;

v=v op expresie echivalent cu : v op = expresie.

Exemplu:

int a;

a+=4;

- Operatorul de conversie explicită (cast)

(tip) operand

int a=10, b=4;

double c;

c=a/b;

c=(float)a/b

Operatori

- Operatorul dimensiune: `sizeof(tip/variabila)`

- Operatorul condițional:
`exp1 ? exp2 : exp3;`

```
int a=5, b=3,c;  
c=a>b ? b : a;
```

- Operatorul virgulă: `expr1, expr2, ... , exprn`

Precedența și asociativitatea operatorilor C

OPERATORI	ASOCIERE
() [] . -> ++ -- (postfix)	stânga
++ -- (prefix) ! ~ & (adresa) * (deferentiere) + - (unari) sizeof()	dreapta
* / %	stânga
+ -	stânga
<< >>	stânga
< <= > >=	stânga
== !=	stânga
&	stânga
^	stânga
	stânga
&&	stânga
	stânga
?:	dreapta
= += -= *= /= %= >>= <<= &= ^= =	dreapta
, (operatorul virgula)	stânga